

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie

Mă așez cu hrană de cuvânt în cartea Mea cea din zilele acestea și care se scrie pe pământ acum prin orânduiala Mea, prin puterea Mea dumnezeiască, pe care Eu o așez la lucru ca să Mă scriu pe pământ cu tot ce am de cuvântat la sfârșit de timp, cu glasul Meu, care se aude din cer și până pe pământ ca să fie scris cuvântul lui Dumnezeu și să-l ia oamenii credincioși și necredincioși, iar cel ce este sfânt să se sfințească încă, precum cel ce este necredincios să rămână nepăsător de Dumnezeu spre judecata lui prin acest cuvânt.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și Mă las cuvânt în carte pe vatra neamului român, aici, unde Eu Mi-am întocmit loc de coborâre și de grăire peste pământ, că Mă trimite Tatăl să împlinesc Scriptura care este rostită de Mine acum două mii de ani ca să vin și să grăiesc pe pământ și să Mă audă cei din morminte, iar dacă Eu nu M-aș lăsa auzit de cei vii cu trupul, cum ar rămâne grăirea Mea peste cei ce Mă așteaptă să-i ridic spre înviere?

O, e adevărată grăirea Mea cea de azi, și spun aceasta la toți cei care stau nepăsători cuvântului care curge din gura Mea în zilele acestea ca să fie scris pe pământ și să mărturisească.

Mă uit cu Tatăl Savaot și cu sfinții toți și cu îngerii toți Mă uit. Mă uit la împărații pământului, la cei ce stăpânesc peste pământ și peste om ca niște împărați mai mari ca Dumnezeu, Mă uit la slujitorii de biserică cum privesc și cum nu privesc ei peste cuvântul Meu cel de azi, care s-a făcut râu peste pământ, și pe care cu atâta umilință Eu, Domnul, îl lucrez peste oameni. Se fac slujitorii bisericii că nu Mă aud, dar la Mine nu este tot așa, ci este altfel, și se scrie la ei păcatul nepăsării de Dumnezeu și iubirea de stăpânire peste oameni, peste pământ și peste cer, de vreme ce Dumnezeu nu mai are dreptul să lucreze după voia Sa și după cele scrise în Scripturi să se împlinescă. O, nu era așa pe pământ biserica Mea în vremea ei de naștere din Mine și din mucenicii Mei cei născători de creștini și care nașteau în inima oamenilor pe Dumnezeu prin cuvântul propovăduirii lor. Era credință pe pământ și era fapta credinței și a mărturisirii, dar apoi a luat locul acestora mândria, care s-a făcut haină slujitorilor de altare și care L-au ascuns pe Domnul sub veșmântul de biserică, iar Eu plâng fără casă de atunci și până azi și plâng cu sfinții Mei și dăm să-i miluim pe oameni cu darul înțelepciunii iubirii cea de sus și a crucii purtate, dar nu mai este loc pentru Dumnezeu pe pământ, și iată-Mă cu sălașul cuvântului Meu în mijlocul oamenilor, grăindu-le lor durerea Mea, care se face cuvânt în calea celor ce Mă prigonesc ca să fie numai ei.

O, unde ești, biserică cu numele Meu peste tine? Unde-ți este sălașul și fața? Unde-ți este smerenia ta ca să fie ea straiul tău înaintea Mea și înaintea norodului? Unde-ți este, tată, lucrarea pentru sfinți și pentru săraci și pentru neputincioși fel de fel? O, nu mai este pe pământ așa ceva. Numele Meu și fața Mea sunt batjocorite de cei plini de mândrie și care joacă bine pe deasupra fața bisericii lui Hristos, cerșind aceștia de la bogați și de la săraci milă pentru zidirea de palate peste care să stea scris numele lui Dumnezeu.

Cu cine să stau Eu de vorbă între cei ce stau slujitori de biserică peste oameni și să-i spun durerea Mea? Aș grăi peste cel ce stă mai-mare peste biserica neamului român și i-aș aminti lui de începutul cel frumos al bisericii Mele și al slujirii ei înaintea Mea. Aș grăi oricărui slujitor care zidește un locaș unde să strângă în numele Meu pe cei ce cred în Dumnezeu între cei de pe pământ. O, nu-i frumos să iei bănuțul cel cu trudă strâns al fiilor lui Dumnezeu și să faci cu el ce zici tu că faci! Nu așa era lucrarea de biserică în vremea așezării tainei ei între oameni pe pământ, căci biserica Mea este taină, nu altceva este ea, nu pentru lume este ea. O, nimeni dintre cei ce s-au așezat slujitori de biserică între oameni, nimeni nu-i învață pe oameni nașterea lor cea

de sus, îndumnezeirea omului păcătos ca să-Mi aducă rod ceresc omul slujitor pentru cer pe pământ.

O, slujitorule cu numele lui Dumnezeu pe haina ta, dacă se găsește cineva să zidească în gospodăria sa un locaș lui Dumnezeu și să-l aibă aproape și să-l împodobească după dragostea lui cu straie sfinte, tu dai să-i iei acest locaș și să-l pui la grămadă, zici tu, dar e păcat să iei omului podoabele de pe el și să le treci la tine, ci ar fi să-i dai tu lui dacă te-ai făcut slujitor lui înaintea Mea. O, unde și-ar face omul în gospodăria sa așezământ de bisericuță înaintea Mea ca pe vremea primilor părinți de biserică și creștini ai Mei ca să aibă aproape darul cel sfânt și să se facă sfinți Domnului toți cei din casă, așa cum s-a făcut casa lui Corneliu sutașul, casa lui Zaheu și multe alte case de creștini care au luat prin ucenicii Mei harul Duhului Sfânt lucrător de sfințenie fără să fie ei dajnici unor mai-mari ca Dumnezeu, Care nu cere dajdie la fiii Săi pe pământ, ci, din contra, le dă ca un Dăruitor ceresc?

Zidesc mai-marii de peste oameni temple și iar temple și îngroapă în ele bani după bani spre slava lor cea omenească, și nu știu oamenii că nu de temple este nevoie pe pământ, ci de inimi îndumnezeite și curățate de păcat, în care Eu să sălășluiesc cu fața Mea, cu viața Mea și cu biruința Mea între cei necredincioși și să se trezească și aceștia în fața luminii, căci Eu sunt lumina lumii prin cei sfinți ai Mei pe pământ. Nu hainele slujitorilor de biserică să strălucească și să ia inima și ochii celor atrași, ci inima lor să strălucească de credință și de Dumnezeu și de iubire și de slava smereniei Mele cea prin cruce slăvită și care crește pe Duhul Sfânt în oameni.

O, cum să fac să trezesc pe cei ce nu încetează să arate altceva decât pe Dumnezeu la oameni? Cum să fac să-Mi împrumut durerea Mea cea de la ei? Mă întreb cu sfinții din cer cum să fac să vină pe pământ adevărul și să aibă putere de înviere peste oameni și trezire cerească să le facă lor?

Sunt venit cu masă de cuvânt și cu sărbătoare de sfinți mucenici la tine, popor al cuvântului Meu. Îmi scriu pe masa ta cartea Mea cea de azi, durerea Mea și strigarea Mea ca să fiu auzit de cei ce auzind nu vor să Mă primească cu povăța Mea cea de sus în mijlocul lor. E zi de sărbătoare în cer pentru mucenicul Dimitrie, cel născut pe pământ la rugăciunea părinților lui cei credincioși și care L-au dat lui pe Domnul pentru creșterea lui cea de sus, și așa a crescut el și a iubit mila și postul și milostenia de cei săraci, iubind așa pe Domnul în cei săraci pe pământ. Mă întreb cu sfinții cum să fac să aduc pe pământ cu oamenii adevărul bisericii creștine, duhul smereniei, harul Duhului Sfânt, așa cum Eu și ucenicii Mei l-am dat să fie și să lucreze, și pe care nimeni nu-l poate mânui după a sa voie, după al său dor de mărire, căci acest dar este cu cei umiliți? O, cum să fac să-Mi alin durerea Mea? Sunt la masă cu sfinții în mijlocul poporului cuvântului Meu, aici, unde Eu Îmi deșert glasul ca să fie scris în carte și împărțit la bogați și la săraci, și să Mi se dea răspuns. Amin.

— *O, răspunsul cel pentru durerea Ta și a noastră, Doamne îndurerat de la omul necredinței și al faptelor necredinței, cine să-Ți dea acest răspuns? De două mii de ani aștepti învierea înțelepciunii crucii în cei care s-au așezat păstori peste biserică și nu găsești răspuns, căci s-au îngrășat și se îngrășă toți de slava cea de la oameni, că iau ochii oamenilor cu haina cea strălucitoare pe care o iau pe deasupra ca să stea ei în numele Tău peste mulțimi și să le insuflă frică la toți și dajnici să-i facă pe toți sub nume de faptă biserică. O, nu pentru biserică strâng ei bani, căci biserică înseamnă cei ce dau bani și care nu-L capătă pe Domnul așa, căci n-au învățat oamenii cum să Te aibă și cum să Te dobândească lor, Doamne. Să plângă cuvântul Tău peste ei acum și apoi, căci răspuns nu-Ți dă nimeni.*

Am fost bogat de la părinții mei, și eu am dat la săraci din averea mea, și apoi mi-a luat-o împăratul după ce m-a mucenicit fiindcă n-am voit să-i fac voia și să-i mucenicesc pe creștini după plăcerea lui; ba, din contra, îi învățam pe ei credința și mai arzătoare, iar ei Te iubeau așteptând biruința Ta pentru ei așa cum eu am așteptat, că m-a băgat în temniță împăratul, iar Tu mi-ai trimis pe îngerul Tău, și la vederea lui a săltat inimioara mea privindu-mi cununa

răbdării, pe care mi-ai trimis-o mai înainte de mucenicia mea, iar când a venit clipa mea cea sub sabie am ridicat mâna dreaptă ca să mă însemneze prima sabie în coasta dreaptă și ca să fiu ca Tine prin jertfă, căci Te iubeam cu dor, și pe toate voiam să le săvârșesc ca să-Ți placă și ca să-Ți arăt iubirea mea, iar după o vreme Tu m-ai arătat oamenilor și mi-ai slăvit trupul și l-ai dat în dar celor credincioși, ca dovadă a marii mele iubiri pentru Tine, Domnul și Dumnezeuul meu, și iată, răspunsul nu Ți-l pot da decât sfinții, care Te-au iubit pe pământ având în ei înțelepciunea crucii, chipul și asemănarea Ta pe calea lor cu Tine pe pământ, biserică Ție făcându-se ei, purtători de Dumnezeu între oameni și între împărați. O, Doamne, așteaptă omul să vadă și să creadă, dar cel ce este născut din trup nu poate vedea ca și cel ce este născut din duh și nu-Ți pot da răspuns cei ce s-au așezat mari peste oameni în numele Tău. Mângâie-Te cu poporul Tău cel credincios și învață-l pe el mereu înțelepciunea crucii, căci slujitorii de biserică nu iubesc crucea și purtarea ei, ba le este și lene să facă cruce dreaptă pe trupul lor când își fac semnul crucii, și n-ai mângâiere de la ei, ci numai durere ai. Te înconjurăm și Te mângâiem noi, sfinții Tăi și îngerii Tăi, că altă mângâiere n-ai, iar pe pământ mângâie-Te cu poporul Tău, în mijlocul căruia Ți-ai așezat venirea și cuvântul venirii Tale, glas de Păstor peste pământ. Amin.

O, popor ocrotit de Dumnezeu, fă-te Domnului alin în toată clipa și deprinde-te bine să ai în inimioară rana Lui și mereu să-L alini cu iubirea ta, iar altă iubire tu să nu porți, căci totul este numai deșertăciune, și numai Domnul să fie plinul inimii tale, căci eu așa am stat în trupul meu pe pământ, și apoi m-am dăruit pentru mântuirea multora și sunt de ajutor la mulți. Pace ție de la toți mucenicii din cer, căci tu ai biruit lumea și te-ai ales lui Dumnezeu! Fii, dar, Domnului alin în durerea Sa. Amin.

— Eu, Domnul, stau cu sfinții la masă cu tine, popor primitor de cuvânt din cer, și încă un sfânt iubit Mie ai la masa Mea cu tine, și al cărui trup slăvit de Mine stă mărturie de iubire de Dumnezeu în mijlocul cetății Bucureștiului, înconjurată de jur-împrejur de răbdarea Mea cea mare: cuviosul Dimitrie, care s-a slăvit înaintea Mea prin marea lui smerenie pe pământ, păstor de vite în copilărie și în chinovie apoi, nebăgat în seamă de cei slăviți în dreptul numelui Meu, și care a fost slăvit de dreptatea Mea din el după ce ea s-a descoperit că a fost, căci a ieșit deasupra cu trupul lui cel îndumnezeit încă de pe pământ și s-a dat apoi neamului român spre mărturia smereniei și a iubirii de Dumnezeu în om. O, ce va răspunde norodul de slujitori de biserică față în față cu viața acestui sfânt roditor de smerenie și de lepădare de sine, și cu care ei se arată acum oamenilor, chemându-i la praznice de sfinți și strângând din toate părțile bănet mult pentru ei? Plânge în cer cuviosul între cuvioși Dimitrie și-i rabdă îndelung pe toți cei ce-l au zălog, căci sunt plini de milă sfinții și suspină cu Mine pentru om, și suspinul lor se aude suspinând. Amin.

— *O, așa suspin eu în mijlocul nelegiurii iubită de oameni, Doamne, și în mijlocul bogăției de slavă omenească, și care pe Tine nu Te încălzește, ci numai pe ei. Suspîn și rabd îndurerat, că eu n-am iubit slava pământească, ci numai umilința mereu și numai statul cu Tine și în Tine de parte de oameni și de slujitorii de biserică plini de slavă, și iată, acum rabd cu iubire cerească, și pentru Tine rabd, ca să păzești Tu prin sfinți țara alegerii Tale pentru sfârșit de timp și pământul ei cel ales pentru slava Ta cea de azi. Nu mai ai alin de la acest neam depărtat de voile Tale și creștin numai cu numele Tău pe el, dar ai alin și ai avere cerească aici, cu poporul cuvântului Tău, pe care îl îngrijești ca pe un prunc ca să-l ai și ca să ai casă, Doamne, căci noi, sfinții Tăi de pe vatra neamului român, răbdăm cu Tine pentru ocrotirea acestui pământ, pe care Tu vii și Te slăvești în cuvânt. O, ce vor face toți cei care vor vedea descoperit câtă slavă cerească a stat pe acest petecuț de pământ și n-au fost ochi să înțeleagă și să vadă? O, slavă Ție pentru venirea Ta de azi, în care-Ți ai sfinții Tăi, precum este scris! Fericiți, Doamne, cei săraci cu duhul, așa cum am fost eu și care așteaptă din cer și nu de pe pământ mângâiere lor. Amin.*

— O, pace vouă, sfinți miloși ca Dumnezeu pe pământ și în cer pentru cei credincioși! Vine vremea și a și venit să Mă slăvesc pe pământ cu voi, dar nu cum știe omul să facă, ci tainic lucrez până la arătarea Mea cu voi. Amin.

Acum, poporul Meu, te vestesc de sărbătoare a Mea cu îngerii Mei în mijlocul tău. În ziua de sărbătoare a îngerilor poposec cu poporul cel credincios cuvântului Meu în mijlocul tău, tată. Încinge-te cu putere pentru trup și pentru duh și așterne tu lui Dumnezeu și îngerilor Săi, căci tu ești sluga Mea la masa Mea de azi cu sfinții pe pământ, aici, dar și Noi, cei cerești, te slujim pe tine ca să fim unii altora sprijin și ocrotire din cer și până pe pământ și de pe pământ până în cer.

Binecuvintez calea celor credincioși, care-și înfierbântă dorul și iubirea spre izvorul Meu de cuvânt odată cu apropierea sărbătorii străngerii lor pentru sărbătoarea îngerilor Mei. Îi voi îmbrățișa, îi voi mângâia, îi voi povățui spre cer și spre adevărul vieții, iar credința lor îi va ajuta să se facă după voia Mea, ca și iubirea lor.

O, veniți, fiilor, și învățați lucrarea și viața fiilor lui Dumnezeu! Înțelepciunea crucii purtate să luați de la Mine și de la sfinții Mei, iar iubirea inimilor voastre să ardă pentru cei din cer și pentru cele din cer, că am de lucrat cu voi lucrare mare de la Tatăl: cer nou și pământ nou pentru cei credincioși ai Mei, împărăție a sfinților, precum este scris. Pace vouă pe cale spre grădinile Mele de poposire cu poporul cuvântului Meu și cu voi aici în sărbători! Cetele îngerilor Mei vă sunt înaintemergătoare pe cale spre izvorul Meu.

Toate oștirile îngerești să se pregătească pentru slava Mea cu ei, pentru ziua Mea cu ei! Amin.

Iar voi, cei ce-Mi vegheați poporul de peste tot, fiți asemenea Mie în iubire și în răbdare, tată. Așa cum Dumnezeu iubește și nu-Și sfârșește răbdarea chiar dacă omul nu-L ascultă și nu se supune deplin, așa și voi, cei ce sprijiniți din partea Mea pe poporul Meu, să nu vă întristați, să nu vă încordați când el este neatent, neaplecat, nesmerit, ci să vă rugați Mie pentru mântuirea lui de cele neplăcute de la el Mie și vouă și să răbdăm îndelung prin smerenie, fiilor, căci răbdarea va purta rod, că ea este din cer.

Pace vouă, fiilor, și așezați pe poporul de la izvor la lucru pentru pregătirea serbării îngerilor, iar voi, în mijlocul lui, fiilor veghetori! Ungere cerească este cuvântul Meu peste cei ce ascultă de el cu împlinire. Eu, Domnul, veghez din vreme cu oștirile cerești și dau tot sprijinul trupurilor și duhurilor voastre și întăresc pe poporul Meu cel jertfitor, căci lucrul Meu cu el este de la Tatăl, și slava Mea cea de la Tatăl este și a lui, căci slujirea lui este pentru slava Mea, pentru slava Domnului. Amin, amin, amin.

26 octombrie/ 8 noiembrie 2011